

Rigtige mænd tager også fædreorlov

Lægge fliser, save brædder, køre lastbil og passe børn: Arne Brogaard kan det hele. Han tog 25 ugers fædreorlov, da Kenneth var helt lille.

Af Martin Østersø

”Det kan jeg jo ikke nægte dig,” var vognmandens svar, da Arne Brogaard en tidlig sommerdag i 2009 fortalte sin arbejdsgiver gennem flere år, at han tog 6 måneders fædreorlov.

Beslutningen var taget. Længere tids frustrationer over ikke at slå til som far og ægtemand på grund af skæve arbejdstider var årsagen til at lastbilen blev parkeret og bleerne fundet frem:

”Min daværende arbejdsgiver blev overrasket og irriteret over fædreorloven. Jeg var ligeglad. Det er mit liv og min rettighed. Mine børn er vigtigere end ham. Men jeg forstod ham godt. Det gav jo ham nogle problemer,” siger Arne Brogaard.

Ro og stærkere bånd

Fra Sankt Hans til jul i 2009 var den dengang 42-årige lastbilchauffør hjemmegående orlovsfar.

Sønne, Kenneth var knap fem måneder, og i et halvt år var dagligdagen lagt i faste rammer.

Storebror, Marc skulle afleveres i dagpleje, huslige pligter ordnes, Kenneth underholdes og alt hvad der hører med til at køre et hjem med 2 små børn, en teenager og en udearbejdende kone:

”Det var fantastisk. Jeg var noget for alle i familien. Roen om morgenen og båndene til de to små blev stærkere og stærkere. Jeg havde nemt ved at affinde mig med at gå hjemme,” siger Arne Brogaard.

For ham er der næsten kun positive tanker om fædreorloven. Roen og tiden til børnene fremhæves som helt unikt. Det eneste negative Arne Brogaard tænker tilbage på, er overgangen fra at have fædreorlov og til at starte på arbejdsmarkedet igen:

”Det var hårdt. Men heldigvis havde jeg fået en voksenlærlingeplads i et lokalt tømmefirma. Så jeg var meget motiveret for at komme til at lære et nyt håndværk og få anderledes arbejdstider,” siger han.

Folk syntes, det var sejt

Arne Brogaard tænker ikke, at han er prototypen på den nybagte far, som vælger at tage fædreorlov i 25 uger:

”Set udefra er jeg en gør-det-selv-mand, som bruger kroppen til fysisk arbejde. Jeg har altid arbejdet i typiske mandefag, og vi tilhører nok ikke gruppen af mænd, som tager mest fædreorlov.”

Flere blev også overrasket over beslutningen, men langt de fleste i omgangskredsen, kolleger og familie, syntes det var sejt, at være så meget for sine børn, og have glæden ved at gøre det.

Arne Brogaard er bevidst om, at nogle få fra sin tidligere arbejdsplads mener. Børnepasning er kvindens opgave. Men selv stiller han ikke spørgsmålstejn ved, om fædreorlov er for rigtige mænd:

”Jeg kan både lægge fliser, save brædder, køre lastbil og passe børn.”

Nej tak til mødregruppe

Arne Brogaard bor i Odder syd for Aarhus. En mindre provinsby som ikke tilbyder fædre på orlov mange tilbud. Han fik ellers tilbudt muligheden for at overtage konens plads i en mødregruppe, men den tidligere lastbilchauffør sagde pænt nej tak.

”Jeg havde ikke brug for at deltage i snakke om trusse – og ammeindlæg. Det må de klare selv. Hvis der havde været en fædregruppe eller lignende, havde jeg helt sikkert deltaget,” fastslår voksenlærlingen.

Once in a lifetime

Erfaringerne og oplevelserne fra 6 måneders intens fædreorlov vil Arne Brogaard aldrig glemme. Han vurderer også, at det giver et bedre udgangspunkt for familielivet, når faren har set og oplevet, hvad det vil sige at have børn – full time. Hvis der skulle være mænd, som overvejer fædreorlov, er anbefalingerne klare fra Odder: ”De skal gøre det, men samtidig skal de også brænde lidt for det. Der kan være mænd som efter en uge vil kede sig og måske savne arbejdet. Men omvendt er det en once in a life time mulighed at tage fædreorlov og følge sit barns første måneder helt tæt. For mig var det det eneste rigtige,” konkluderer Arne Brogaard.